

Немачки листови одреда преносе вест да би Србија већ данас могла да постане званични кандидат за Европску унију. „Србија не сме безусловно да се прима у европску породицу“, сматра коментаторка Тагесшпигела.

„Србија корак ближе Европској унији“, наслов је у угледном Зидојче цајтунгу, а одмах испод у поднаслову стоји: „Немачка одустала од отпора (напетку Србије)“. У тексту се помиње изјава француског министра спољних послова Алана Жипеа да је ствар „готова“ те да се потврда очекује већ данас. Лист тумачи похвале немачког министра Гида Вестервелера на рачун договора Србије и Косова о регионалном представљању Приштине као знак да је званични Берлин одустао од блокаде европског пута Србије.

„Тренутно Србија не може да очекује више од статуса кандидата. Наиме, нема подршке за жељу Европске комисије да се уз кандидатски статус Београду истовремено додели рок у којем ће ЕУ одлучити о почетку приступних преговора. У немачким дипломатским круговима се може чути да ће одлука о почетку преговора зависити од тога да ли се Србија буде држала пута нормализације односа са Косовом. Ту нико не жели рокове који би стварали додатни притисак“, пише Зидојче цајтунг.

Даље у тексту се разматра могућност да и Косово на неки начин профитира од напретка у преговорима са Србијом. Европска комисија ту предлаже студију изводљивости која би показала да ли је могуће закључивање Споразума о стабилизацији и придруживању између Брисела и Приштине. Ипак, подсећа минхенски лист, ЕУ склапа уговоре само са признатим државама, а Грчка, Кипар, Румунија, Словачка и Шпанија нису признале независност Косова.

Надрегионални Тагесшпигел упозорава да Србија није довољно одмакла да би безусловно била пропуштана ка Бриселу: „На мапи Европе коју посетиоци добијају у испостави Европске комисије у Берлину, постоје сиве рупе. Оне означавају земље које не припадају Унији, а таквих су две врсте. Једни су милионери, као банкарска

Швајцарска или нафтна Норвешка. Остали су – просјаци. Тој групи припада већина земаља насталих распадом Југославије: Србија, Црна Гора, Косово, Македонија, Босна и Херцеговина.“

Након кратког подсећања колико је ко одмакао ка Бриселу, Тагесшпигел пише: „После ратова изазваних пре свега српском охолошћу, отворена европска врата донела су искрицу наде у мир и промене. Ипак, Србија кроз та европска врата не сме да унесе експлозив. Београд још увек истрајава у непризнавању државности Косова, бившег дела земље, сцене на којој је српска полиција изводила масакре; појединци још увек чежњиво зуре у суседну Републику Српску. Тамо где брига о незапослености и зарђалим индустријским постројењима треба да буде на првом месту, стална тема је заправо националистички фетиш ‘наше Косово’. То ‘наше Косово’ треба да значи – нема уласка у ЕУ! Такође, лажни уџбеници који подгрејавају крваве етничке епове тешко могу да изграде добре Европљане. Са таквим књигама – нема уласка“, пише у оштром коментару Каролине Фечер за Тагесшпигел.

Текст наставља оптужбама за корупцију у Србији где многи треба да докажу одакле им „виле, аутомобили и кофери пуни пара“. На крају нешто што, чини се, и нема много везе са самом Србијом: „Брисел пре свега не треба да припрема укрцавање Србије док се не створи јаснија европска перспектива за приступ Босне и Херцеговине. Босански муслимани су највише страдали у ратовима. До данас се ексхумирају масовне гробнице и идентификују тела. Ниједан преживели Бошњак или косовски Албанац не би могао да разуме – или опрости – ако агресор јучерашњице тако брзо добије привилегије које се ускраћују жртвама. Тиме би се подстакла нова озлојеђеност, а не нови европски дух, који би требало да буде циљ“, закључује се у колумни.

(Дојче веле)